

آرامگاه خطیب جلیل و آزاده

سید جمال الدین واعظ اصفهانی

«۲»

پس از اینکه عمال استبداد خطیب بزرگ و آزاده سید جمال الدین واعظ اصفهانی را در بروجرد خفه کردند، جسد پاکش را شبانه در گورستان معروف به یخچال، بیرون دروازه یخچال واقع در مغرب بروجرد به خاک سپر دند.

به زمان پادشاهی قاجاریان هر کس را در این شهر به فرمان حکام سر می‌بریدند یا بردار می‌کشیدند، یا به ضرب گلوله توب پاره پاره می‌کردند، در این گورستان دفن می‌کردند. در آغاز سلطنت رضا شاه کمیز روزی که دوازده نفر از اشار و یاغیان آدمکش لرستان گرفقاد و محکوم به اعدام شدند پس از اجرای حکم در همین گورستان بخاک شدند.

از آنگاه که جسد شهید راه حق و فضیلت سید جمال الدین واعظ در این مکان مدفون گشت نام قبرستان «جمالیه» شد و در نظر آزادیخواهان و رادمردان حرمت یافت. در سال ۱۳۲۷ قمری - تدقیقند از دوستداران آزادی به بنای بقعه‌ای برمزار سید جمال فدائی مشروطیت مصمم شدند. در شماره ۵۹ روزنامه ایران نو مورخ شنبه ۲۲ شوال ۱۳۲۷ قمری برابر ۱۴ عقرب (آبان) ۱۲۸۸ چنین درج شده است:

«جناب آقای نظام‌الملماهی ملایری و کیل سابق ملایری محض خدمت به عالم انسانیت اقدام به ایجاد بقعه‌ای در سر مقبره منحوم شهید راه انسانیت آقا سید جمال الدین واعظ طاب ثراه نموده، یکصد تهمان خودشان، یکصد تهمان حاجی محمد حسین آقا تاجر بروجردی، و پنجاه تهمان نواب والا عضد‌السلطان برای مصرف این خیر اعانه داده‌اند. هر کس میل اعانت پرداخت اعانه دارد به اداره روزنامه ایران نو رجوع نموده، قبض رسید را خدمت نواب والاسليمان میرزا تقدیم دارد.»

اما کوشش و آرزوی این گروه بی‌حاصل ماند.

پس از مدتی یکی از سر بازان پاکدل که مکرر از مواضع سید بهره یافته و دریافتله بود که آن پاک اعتقاد جلیل در راه حق و حقیقت جان باخته است نام وی را بر سنگی حکم، و شبانه با ترس و بیم بر گورش نسب کرد.

مدتی بعد مؤید خاقان دئیس عدیله وقت بروجرد که از معتقدان سید بود به تعمیر قبر او کوشید و سنگی بر آن نصب کرد. براین سنگ، پس از زمانی بر اثر سرما و دیگر عوامل شکستگی‌هایی پدید آمد چنانکه از خطوط منقوش بر آن جز این عبارات و اشعار چیزی خواهد نمی‌شد:

«العالم الجليل السيد جمال الدین همدانی، در اصفهان تحصیل فرموده، از ائمه

تاریخ و اخبار و اجله علمای کبار، مراحل عمر در بیداری ملت و استخلاص وطن عزیز از چنگ اجانب به قدم نبات و آزادی پیموده، و از ادای کلمه حق بیم نفرموده، در تاریخ شهر... در بر و جرد به درجه رفیعه شهادت فائز گردید.

چو شد شهید وطن سید تمام علوم
رسید خادم ملت مؤید الخاقان
بقدار قوه نمودش بسنگ و خط معلوم
کنید بارگوش را ز ... مرسوم
رسوش غیب سرود از برای تاریخش
.....

روز سه شنبه ۱۶ جمادی الثانی ۱۳۳۲ برابر ۲۲ مور (اردیبهشت) ۱۲۹۳ شمسی -
به قلب محسن خان فرزند میرزا علیخان، یکی از افسران دشید و دلیر و وطن -
پرست زاندارمری که هنوز بیش از سی سال از عمرش نگذشته بود، در جنگ با اشادر لرستان،
تیری جان شکار نشست. او در واپسین لحظات زندگی خویش به دکتر مزین السلطان
پیشکش ریمان ششم که بر سر بالینش بود وصیت کرد وی را در کنار مزار شهید راه آزادی
سید جمال الدین واعظ اصفهانی دفن کنند؛ اسب و سلاحش را بفروشند و از بھای آن برگور
وی و سید بنایی چهار طاقی بسازند.

هنوز از مرگ جانسوز محسن بیش ازده روز سپری نشده بود که تقدی فرزند عبدالحمید
یکی دیگر از صاحب منصبان در شید زاندارمری، روز شنبه ۲۷ جمادی الثانی برابر دوم جوزای
۱۲۹۳ در جنگ با اشادر شربت شهادت نوشید. وی را نیز کنار قبر سید به خاک سپردند.
مزین السلطان بر سر این گور چهار طاقی بنا نهاد. مدتی بعد دو افسر دیگر زاندارمری:
سلطان رحمن خان و سلطان شاپور خان نیز در جنگ با یاغیان لرستان فدا شدند و آنان
هم در فاصله پانزده متری مزار سید به خاک رفتند.

گورستان جمالیه شارع عام بود و کاروانهایی که از شهر به آبادیهای غربی می رفتند
از آنجا می گذشتند. از این رو محوطه مزار همیشه کثیف بود و به مرور رو به ویرانی
می رفت.

در سال ۱۳۰۰ شمسی میرزا همایون خان سیاح فرزند حاج سیاح معروف، به پیشکاری
دارایی بروجرد منصوب شد. حاج سیاح و سید جمال همکنگ و دوستانی صمیم و یکدل بودند،
و همایون نیز مکرر مواعظ حکیمانه آن خطیب دانشور را شنیده بود و در دل به وی ارادت
می ورزید. او وقتی به بروجرد وارد شد و دید که مزار سید رو به ویرانی است و اگر تمیز
نشود پس از مدتی کوتاه اثری از آن بر جای نمی ماند در اندیشه تجدید بنای افتاد. محوطه
آن را به وسعت صد مترا در صدمتر هموار و پاک کرد. هردو طرف محوطه بدعارض سه مترونیم
درختان بید و کبود و گل سرخ نشاند و جانب شرقی را که به علت تنگ بودن جا غرس درخت
میسر نبود سیم کشید که چهار پایان و عابر ان از آنجا نگذرند. چهار طاق آجری را که مزین
السلطان برآورده بود و در شرف انهدام بود مرفت فرمود. سه طرف چهار طاقی را با پنجه ره
مسدود کرد و سنگ قبر را یک وجب بالا بردا تا مشخص باشد؛ و این کتیبه را بر سر در جمالیه
نشان کرد:

از همایون رئیس مالیه
قطعه‌ای نظر ارتقا به
فروین ماه از جلالیه
این زمین شد به وضع حالیه
آنکه روز یکشنبه دوم شوال ۱۳۴۳ قمری برابر ششم تور (اردبیهشت) ۱۳۰۴ به
منظور تجدید تجلیل از خطیب بزرگ و نوادن کوشی که در تعمیر مزار وی بعمل آمده بود،
و افتتاح مدرسه چهار کلاسه‌ای که به پاس مجاهدتهای سید در بیداری مردم، «جمالیه» نام
گرفته بود، در محوطه آرامگاه مجلسی آراست. در این اجتماع عده‌ای از علماء و آزادی-
خواهان و بزرگان حضور یافتند و علی‌رضامیرزا خسروی این نطق پر معنی را ایراد نمود:

عکس خبره شنیدند از این اتفاق اینکه میرزا خسروی را باختیار

اجتماع علماء و آزادیخواهان بر و جرد بر سر مزار سید جلیل سید جمال واعظ اصفهانی در سال ۱۳۰۴ خورشیدی

بسم الله الرحمن الرحيم
زیرا که جهان خواند خردمند جهان را
آراسته می‌خواه به هر پاکی جان را
ای مرکب تو حرص، فروگیر عنان را
بسیار به فردا نرساند حیوان را
گویند نکو بوده ده و رسم فلان را
پس اذ تو جهان بوده است آن کن که پس اذ تو
پس اذ سنایش خداوند جهان و درود بر دوان سرآمد پیغمبران علیهم صلوات اللہ المثل
المنان؛ در این مجمع ماحبدلان و انجمن باحسان که برای تجلیل و تمجیل و تعظیم خاک

پاک و قبر تابناک یکی از ذرازی سید لو لاک ، حضور به هم دسانیده اند با کمال ادب و با اظهار تشکر از ابراز حسی که فرموده ، و در مقام قدردانی از خدمات این سید جلیل جمیل که در راه خدمت به سعادت و استقلال ایران هر مکروهی را به جان خربده ، و بالاخره خون خود را در سر انجام مقصود فدا نمود ، برآمده اند عرضه می داریم :

هر گز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق

ثبت است بــ جــريــدة عــالم دــوام ما

همه کس به خوبی می داند ، و هر کس دا مرتبه و درجه تأمل و بصیرت بالاتر است بهتر فهمیده که صفحات تاریخ گذشتگان ، و دفاتر سر نوشت رفگان که : لایقادرفها صفتی ولاکبیره یعنی مجموعه ای که از آنچه چشم دنیا و گوش روزگار دیده و شنیده در آن جا گرفته و سر سوزنی فرو گذار نشده است کردار خوب و رفتار رشت کسانی که به نوعه خود هر چندی قائد یک قوم و پیشاپنگی یک طایفه و قبیله بوده اند آن جنگی بی پایان و آن جام جهان نما آشکار نموده و ذره ای را از مد نظر فراموش ننموده است . و بزرگان دنیا و آنان که در طریق فدا کاری و دفاع از نوامیں ملیت خود درمدت زندگانی رنجها برده و خونهای خود را اند ، یا بالاخره اجرای مقصود و انجام مطلوب خود را با خون گلو معاوضه نموده اند ، اگر در بدو امر عملیات آنها دارای جلوه صوری نبوده است ، روحانیت و معنویت اقدام افعال آنان در نزدیکی ترین زمانی به حکم آنچه تاریخ از رنج و تعب ایشان در مقابل اعلای کلمه حقه ثبت نموده و تجسم یافته و قدر آن افعال و اعمالی را به حکمیت و قضاؤت آنیه محول داشته و چندان اختلاف ناگزیر از ادای حق و تقدير کردار اسلام گردیده است چنانکه یگانه گوهر ذی قیمتی را که امروز خاک بر و جرد در کنار گرفته و آن بدین طبیب مرحوم مبرور آقا سید جمال الدین همدانی شهریور به اصفهانی طاب الله ثراه و جمل الجنۃ مثواه می باشد با صدماتی که در زمان حیات خود تحمل نموده ، و در آخر امر در اثر سوء القضا به دست جان شکاران محوطه شوم استبداد جان سپرد مادران احوالات برات بیداری اولاد وطن خود ، و رهانیدن آن بیچارگان از چنگال گر گان آدمخوار خودداری نکرده آنچه را باید گفت ، نگفته نگذاشت ، و هیچگونه سد محکمی را قابل اعتنا نشمرده ، چنانکه می بینیم اگر مختص زمانی به سبب باقی ماندن زبالهای دوره مشئوم خود سری نام نامیش مستور ، و قبر سامیش غیر معمور ماند پس از هیجده سال که از شهادت او می گذرد فدا کاریهای آن وجود گرانبهای منظور نظر آمده و امروز به همت مجتمعی از اشخاص با حس حقیقت شناس این جمعیت تشکیل ، و این اساس تحلیل مرتب آمده ، و در مقام تعمیر قبر و تنظیم قدر آن بزرگوار برآمده اند ، و اگر خود آن مرحوم تنایی خدمات خود را ندید ، روان مطهرش از غرفات جنان ناظر این داستان ، و بالبی خندان به برادران خود خطاب و جامعه ایرانی را طرف تکلم قرار داده ، و ذبان روحش به این مقال مترنم است که :

گبند گردندہ ذ روی قیاس هست به نیکی و بدی حقشناس

هر که نکوبی کند ، آتش رسد و بدی کرد زیاش رسد

یعنی ای بازماندگان عزیز ، اگر مرا ذحمتی رسید خوشدم که امروز شما را بی ذحمت دیدم ، و اگر جفا یی کشیدم خرسندم که شما را در چنین حال قدردان خدمات خود می بینم .

پس چون چنین است ، و صفحه روزگار کردارکسی را محو نخواهد نمود شما راست که در راه آزادی ملک و استقلال مملکت خود به گذشتگان اقتنا ، و به نیاکان اقتدا نموده ، بدی در مقابل اجرای مقصود نبینید و به هیچ محظوری وقعي تنهید تا آیندگان پس از شما نیز قدر حسنات اعمال شما بدانند و حق زحمات شما بثناشد .

در اذای این خطاب موعظت آمیز آن واعظ جلیل و آن ناصح جمیل ماراست که روح پر فتوحش را مخاطب ساخته ، عرضه داریم که : ای سید عظیم القدر ، آنچه فرمودی به جان و دل پذیراییم ، و توفیق اطاعت از درگاه حق متعال می طلبیم ولی ما را در این روزگار برای شمار فاتحه و تقدیم تحیت در کنار قبر شریف اجتماع نموده ایم برای روان سعادت توامانت ، دو مردّه هست که پس از اظهار آن مرحمتی می جوییم .

یکی اینکه در چنین روزی به زیارت مرقد پاکت آمده ایم که می بینیم دست انتقام احادیث کسانی را که در ریش خون بیگناه تودخیل بوده ، یک بیک به سرای خود رسانیده و هر یک به روزگار نکبت و بد بختی دچار ، و عنقریب است کز آنها اثری باقی نیست . چرا که فقط دابر القوم الذين ظلوا و الحمد لله رب العالمین . و دیگر آنکه به نظر عطیت یزدانی و توجه عطوف سیحانی یکانه را در مردم سعادت بخشی مصدر امور جامعه ایرانی واقع ، و عنان اختیار این مرد و بوم را به کف با کفایت خود گرفته ، که اگر در حیات خود موفق به دیدن او نگشته در ممات تنبیجه نزحمات را عاطل نگذاشته ، و اثر تحملات را باطل نخواسته ، و آنچه را که آرزو می نمودی عملا نشان داده ، و هرچه توقع می فرمودی به منصه فعل و بروز آورده ، او شخص شخیص ، و نفس فیض پندگان حضرت اشرف اعظم آفای سردار سپه رئیس وزرا و رئیس کل قوای چنان مملکتی است که برای ابقاء آن جان دادی ، و اکنون خوابکاه شریفت در آن واقع ، و راحتگاه عزیزت در آن قرار گرفته : و به لسان مختص عرض می کنم که اگر همت مردانه آن وجود معظم ، و سربازان با همت و شیدش نبود ، و اطراف مضجع پاکت را ازلوت وجود اشار از پاکیزه نمی فرمود ، امروز ما را جرأت و توانایی آن نبود که با این روی منبسط و چهره گشاده به فاتحه روحت قیام کنیم و به قبر محترم سلام دهیم .

در خاتمه نیز این قسمت را مزید و بر مژده های سابق اضافه می نماییم که بر حسب مرسوم ایرانیت و اسلامیت ، آمدن ما در این محل مستلزم این بود که خبر اتی آمده کرده و مباراتی تدارک نموده باشیم : و اهالی این بلد را بهتر از این چزی برای شادمانی روح پاک و بدن طبیت به نظر نمی رسد جز آنکه مدرسه ای به یادگار وجودت مفتوح ، و اسم آن را به افتخار نام نامیت جمالیه نامیده و همین روز را که دومین روز از ماه شهادت باشد ، روز افتتاح آن قرار داده و شاگردان آن را به دور قبر شریف طوف دهنده چرا که :

نام نیکو گر بماند ز آدمی به کزو ماند سرای زرنگار
و اطراف گرامیت را خیابانی کشیده و سایبانی قرار داده ، و کسانی که دست قدرت خالق الموت والحيات هم بالین و هم بستر قرارداده و خواهد داد به نام شریف خوشدل و مباھی گردید ، ذیرا که :

چو دنيا و جاھش ندارد دوا
خوش آنکو به گیتی بود نیکنام

مخارج مدرسه از اعانت تجارت تریاک و درآمد ذبايج و مساعدتهاي مالي گروهي از نيكوکاران تأمین می شد. گفتنی است که در انعام رساندن اين کارهاي بزرگ که در آن روزها به سبب نا آرامي محبيط و حساسيت و بدگمانی مردم نسبت به ايجاد مدارس جديده ساخت دشوار می نمود شاهزاده علي رضا ميرزا خسروي رئيس حسابداري ماليه بروجرد که مردي دانا و دانشپرورد و متدين و درويش بود به همایون سياح ياريها كرد. (۱)

در سال ۱۳۱۵ شمسی - ۲۴۹۵ - به منظور زيبايباي و آباداني شهرها ، شهرداريها موظف شدند گورستانهای قدیمی و متزوك را به باع و پارك تبدیل کنند . شهردار و فرماندار وقت بروجرد گورستان جمالیه را تسليح و باع کرد و شاید به تعمد مزار سید جمال الدین خطبیب ، و گور محسن و نقی دو افسر شهیدرا که در راه پیراستن وطن از وجود یاغیان شربت شهادت نوشیده بودند زیر خاک کرد . دو سال بعد حسين شجره که از اعضای عالی مقام وزارت دارای بود و بزرگ مردي دانشمند است وارد بروجرد شد . بمساعدت گروهي از فرهنگيان قبر

**باغ جمالیه بروجرد ، مزار سید جلیل سید جمال واعظ که به همت
حسین شجره بازسازی شده با نشانه × مشخص است**

۱ - آخرین شغل اداری خسروی مستشاری ديوان عالي محاسبات بود . او که روز شنبه ۱۴ تيرماه ۱۲۷۱ شمسی تولد یافته بود روز سه شنبه ششم دي ۱۳۴۵ - ۲۵۲۵ درگذشت .

سید و افسان شهید را از زیر خاک بیرون آورد و بر مزار خطیب جلیل سنگ بزرگی که این عبارات بر آن نقش بود نصب کرد :

هر گز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق

به هنگام جنبش آزادی ایران تنی چند از جوانمردان ایران برای پیداری مردم جان بر کف نهاده و فدا کاری کردند : یکی از آن را در مردان حق جو و حقگو سید جمال الدین خطیب مشهور اصفهانی است که حق را گفت و در بروجرد به سال هزار و سیصد و بیست و شش هجری قمری در ماه شوال المکرم شربت شهادت نوشید، و چون آثارقر او رو به انهدام گذاشته بود به سال هزار و سیصد و هفده خورشیدی به شیوه نوینی تعمیر گردید. امرداد ۱۳۱۷

در سال ۱۳۱۹ شمسی - ۲۴۹۹ - شهرداری برای استقرار ادارات خود ساختمانی زیبا در باع جدید (گورستان سابق جمالیه) بنا نهاد و شهر باقی نیز عمارتی در آن برآورد. به تدبیع برای زیبایی بیشتر، باع و این دوساختمان، به صورتی بدبیع آراسته گشت؛ دور مزار رسید و دو افسر، خیابان احداث، و بر کناره آنها درختان صنوبر و افاقیا و زبان گنجشک و شمشاد غرس گردید، و در جاهای مناسب گلکاری شد. قبرها تا عمارت شهرداری فقط شانزده متر فاصله دارد و بیشتر این فاصله گلکاری است.

در سال ۱۳۴۸ - ۲۵۲۸ - سازمان حفاظت آثار باستانی ایران در صدد تعمیر قبر سید جمال اصفهانی برآمد و محمود مهران در تاریخ چهارم اسفند ۱۳۴۸ به تیمسار سپهبد آقاولی رئیس وقت انجمن آثار ملی نوشت :

« به طوری که استحضار دارند مرحوم سید جمال الدین واعظ اصفهانی از مبارزان راه مشر و طیت بود که توسط عمال استبداد به شهادت رسید و هم اکنون قبر او در بروجرد وضع نامطلوبی دارد. در مسافت اخیر اینجانب به ژنو آقای جمالزاده ضمن اظهارات اثر از این وضع تقاضا داشت انجمن آثار ملی که همواره در احیای مفاخر ملی و مقابر بزرگان ایران اقدامات مفید و مؤثر مبذول می‌دارند در این مورد بخصوص نیز بذل مساعدت فرمایند.»

موضوع تعمیر قبر خطیب جلیل در جلسه مورخ هجدهم اسفند هیأت مؤسس انجمن آثار ملی مطرح و با اجرا و انجام آن موافقت شد و چهل و پنجهزار تومان به این کار اختصاص یافت. طرح تعمیر را مهندس محسن فروغی پس از رفتن به بروجرد و معاینه محل تهیه کرد. بنابراین طرح چون وضع محل چنان بود که ساختن بنای یاد بود بر روی قبر مناسب نبود به این اقتضاد رفت که سنگ یک پارچه‌ای از خارا با قطعات سنگهای بزرگ از همان نوع به صورتی مناسب به جای سنگ پیشین نصب گردد. پس از تصویب طرح روز ششم تیر ماه ۲۵۳۰ انجمن آثار ملی به فرمانداری بروجرد نوشت :

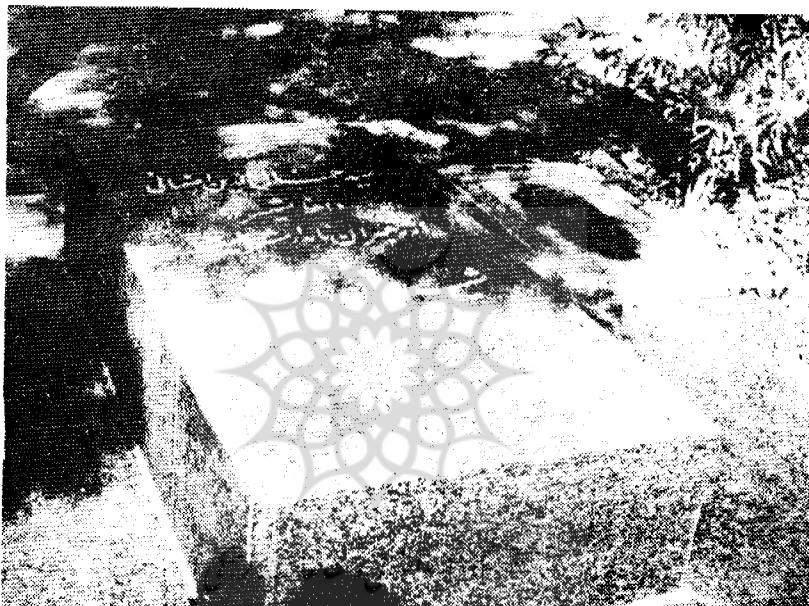
« بر اثر مراجعت و توجه علاقه‌مندان به مقام شادروان سید جمال الدین اصفهانی خطیب نامدار و شهید راه آزادی ایران از چندی قبل با تشریک مساعی سازمان محترم ملی حفاظت آثار باستانی ایران پس از بررسیهای لازم طبق نظر و نقشه جناب آقای سنا تور مهندس محسن فروغی ترتیب تهیه سنگهایی از سنگ خارا جهت آرامگاه آن شادروان داده شده که از طرف

بنگاه آقای قنبر رحیمی استاد کار زبردست سنگ در ایران تهیه گردیده است و برای نصب در محل خود به بروجرد حمل می شود . تمثنا دارد مقرر فرمایند در انجام این خدمت از طرف آقایان رؤسای ادارات و متصدیان مر بوط همکاری و تشریک مساعی شایسته بعمل آید . موجب کمال امتنان خواهد بود .

سنگی که روی آن این عبارات حکم شده :

مزار سید جمال الدین واعظ شهیر از رهبران نامدار مشروطیت و شهید راه آزادی

ایران ۱۲۷۹ - ۱۳۲۶ - ۱۲۴۱ - ۱۲۸۷

مزار سید فاضل کامل که به همت انجمن آثار ملی بازسازی شده است

با دقت نصب و مزار با مواظبত تعمیر شد . تفضلی سرپرست وقت شهرداری بروجرد نیز به زیباتر کردن معحوطه مزبور کوشش و مراقبت بسیار کرد و آنجا را به چمن و انواع گل آرادست . بدین گونه بازسازی مزار سید فاضل کامل جلیل القدر سید جمال خطیب اصفهانی به نیکوترین صورت پایان پذیرفت واکنون چنان خوش منظر و زیباست که زیارتگشی فنگان آزادی و دانشوران است .